

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Praxis hujus medij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

Praxis hujus medijs.

His ita positjs ac stabilitjs videamus nunc qua ratione in rebus singulis atque negotijs uti fructuosè possimus allatis principijs. Deus commendat mihi & præcipit tum divinis inspirationibus suis tum exemplis aliorum, tum expressis & repetitis mandatis, ut sibi eleemosynam dem in personâ pauperum & egenorum, sponcione interposita, nihil inde damni accepturas fortunas meas, sed se redditurum mihi suo tempore cum fœnore quidquid benevolo liberalique animo in egentes suo nomine effudero, & ad remunerationis cumulũ exacto vitæ mortalis curriculo donaturum mihi cœlestium bonorum thesauros & gloriam immortalem. Contrà assurgit humana prudentia Dei se jussis opponens, admonet non esse deserenda præsentia, spe futurorum, nec dimittenda certa pro incertis, nec hæc quæ videntur commutanda pro ijs quæ non videntur. Non esse jam tempora quibus Deus miraculis Eleemosynas compenset; si hodie dem nummum pauperi, cras alium alteri, & sic deinceps alijs alios sine fine, imò si vel teruncium donemini, qui se quotidie ingerunt pauperum tur-

bz

bæ, non est dubium quin paulatim crumena
mea cyacuabitur, tunc verò sera erit parsimo-
nia in fundo. Huic insipienti humanæ pru-
dentia respondendum. Quid ita? num menti-
tur Deus & fallit in suis promissis? Num alia
nunc sunt tempora nostra quàm fuerint ma-
jorum nostrorum? Numquid abbreviata est
manus Domini? Et quidnam est hoc? Deus
suadet & præcipit Eleemosynam: homo dis-
suadet & improbat; cui credam, aut cedam?
An justum est hominem potius audire quàm
Deum? Nonne æquius est Dei sapientia ob-
bedire quàm mundi stultitia, qui innutritus
erroribus consilia Dei & Conditoris sui im-
peria sanctissima nunquam desinit impug-
nare, sicut Deus ipse sæpe in sacris litteris ju-
stissimè queritur de incredulitate atque dif-
fidentia populi sui. Quid igitur faciam? Lo-
quar ad Deum meum & dicam illi: In jacturâ
bonorum meorum, honoris & famæ, vitæ &
incolumitatis sit Deus benedictus; comple-
bo jussa ejus & fidelem atque obedientem
me præstabo in omnibus quæ præscripserit
& præceperit mihi. Dicam cum S. Augustino
manda Domine quidquid placuerit tibi, quia
dabis mihi virtutem & gratiam ad obsequen-
dum; si præceperis, facies etiam ut in præce-
ptis tuis ambulem; nec quidquam mihi oc-

CUM-

curret tam amarum, quod non deglutiam,
 nihil tam asperum, quod non amplectar, ni-
 hil tam longum quod non percurram, nihil
 tam intricatum quod non evolvam. Dicam
 cum Apostolo: *Omnia possum in eo qui me
 confortat.* ad Philip. 4. Ecce venit ad me mun-
 di Philosophia & conatur persuadere mihi
 argumentorum vi & multitudine exem-
 plorum, ut tempus omne divitijs conservandis
 impendam, ut provideam liberis meis, ut di-
 latem domum meam & horrea majora fa-
 ciam, ut nominis existimationi studeam; ni-
 hil enim esse jucundius optabiliusque quam
 gratiâ & honore florere inter homines, bene-
 ficijs obstringere sibi amicos plurimos, vin-
 dicare se de inimicis suis. Inde vero clamat ad
 me Deus & gravi oratione intonat super me
*Stultè hac nocte animam tuam repetunt à te,
 qua autem parasti cujus erunt?* Luc. 12. Quid
 in inferno proderunt tibi opes & honores?
*Quid proderit homini si lucretur mundum to-
 tum, & detrimentum anima sua faciat?* Mar.
 8. *Quarite primum regnum Dei & justitiam
 ejus; & hac omnia adjicientur vobis.* Matth. 6.
 Leges mundi me docent ut non inultum pa-
 tiar abire hominem. à quo indignissimis mo-
 dis tractatus sum: ut par pari referam, den-
 tem pro dente, oculum pro oculo; honore
 pul-

nullo, amore nullo prosequar sed immortali odio detester tam malè de me meritum: occasionem nullam prætermittam quâ nocere illi non studeam, negotium ejus nullum ad me afferatur quod non pessundem. Contrà verò sanctissimæ Dei leges jubent, *diligere inimicos nostros, benefacere his, qui oderunt nos, irare prosequentibus & calumniantibus nos.* Matth. 5. Cui parebo? Profectò nisi insaniã & si vel scintilla in me vivit fiduciæ in Deum, qui justissima hæc mihi imperat, deliberatione nulla opus est, deceatne me legibus Dei Creatoris mei conformare, an mundi hostis jurati salutis meæ. Sed objicit, quid respondebo ijs qui me tanquam stupidum & hebetem arguent, quod hominem ob multas mihi illatas injurias justissimæ vindictæ obnoxium dimittam inuitum; increpabunt vel stupidiores truncos vel timidiores foeminâ, vel puero imbecilliores, qui nihil sentiam, nihil audeam, nihil valeam. His ego respondebo, si inter paganos & idololatrias educatus essem, nec meliore Evangelij doctrinâ essem imbutus sanè non continerem passiones effrenes atque indomitas, sed sicut illi laxatis habenis quamprimum in eos à quibus lapsus essem, desævirem acerbius. Verum lex Dei omne est consilium meum, hæc jubet re-
pri-

primere naturæ motus, dominari appetitui
 oblivisci injuriarum, potius egregio magna-
 nimitatis actu, quàm vindictæ cupiditati vili
 iracundiæ motu satisfacere. Dicam eum Pa-
 ralytico qui sanatus à Christo Judæis repre-
 hendentibus quod Sabbatho die, quem illi
 summâ religione observabant, lectum suum
 ut jussus fuerat, deportaret in domum suam,
 respondit: *Qui me sanum fecit, ille mihi dixit:
 tolle grabatum tuum & ambula.* Joan. 5. Qua-
 si diceret: is qui solo verbo inveteratum tri-
 ginta octo annorum morbum à me depulit,
 sanè novit melius quid mihi liceat, quàm vos
 Ille diivinus medicus mihi dixit: tollè graba-
 tum tuum, quid vestra refert; Num qui tot
 annorum paralyfium curare potuit, à sabbathi
 observatione eximere me non debuit neque
 potuit? Porrò si mihi mundus suis suggestio-
 nibus molestus fuerit & infusurraverit: vis
 felix vivere, bona plurima undique congre-
 gare non cesses: ecce istic opulenta viduæ
 prædia, illic villas & agros fertiles pupilli, in-
 vade per fas nefasque: tua sunt, si vis, amba-
 bus manibus, quæcunque potes arripe; cir-
 cumspice in omnem partem, ut semper bona
 tua accumules, nunquam dic, sufficit; donec
 abundes omnibus & dicas animæ tuæ: *Ani-
 ma habes multa bona posita in annos pluri-*

mos, requiesce, comede, bibe, epulare. Luc. 12.

Huic tam fallaci consiliario dicam : non sic decet, qui creavit me & redemit me pretioso sanguine suo pro me effuso & morte crudelissima ei ipuit de tyrannide diaboli, vetuit inhiare caducis hujus vitæ bonis, æterna potius quaerenda monet, & majorem salutis animæ curam habere quàm domus amplificandæ. Quod si denuò ingerat idem maleficus suavor: vide quid agas, si tantas & toties & tam multis eroges pauperibus eleemosynas, breviopes, quas non habes immensas, immi- nues atque exhauries, tantum tibi quotidie detrahis, quantum alijs tribuis; veniet aliquando dies quo te oppressum miraberis inopia & pro liberalitatis mercede comparabis tibi mendicitatem, & quàm largè dabis alijs quotidie stipem ostiatim ipse corrogabis. Respondebo denuò fidenti animo: sapiens est ac omnipotens qui jubet suo nomine eleemosynas dare, hujus munere possideo quidquid meum est; hic pollicitus est mihi: *Qui dat pauperi, non indigebit,* & sanè plures gravesque mihi rationes suppetunt fidenti ejus promissis, quàm tuas minas timendi. Denique si mihi similes cogitationes injiciat de inimicis meis, de voluptatibus & delicijs hujus vitæ & alia hujusmodi tentationum

argu-

argumenta proponat, hoc unicum opponam
 Qui me cōdidit, qui me redemit, qui me ab
 æterno dilexit, ille mihi dixit: Dilige inimi-
 cos tuos, tolle crucem tuam, age pœnitentiam,
 castiga corpus tuum, odio habe animam
 tuam in hoc mundo ut in vitam æternam
 custodias eam. Numquid dignum & iustum
 est illi obedire, non solum in rebus facilibus
 & iucundis ad quas ipsa ex se natura propen-
 det, etsi præceptæ non sint, sed etiam duris
 in rebus & asperis, carni & sanguini inuisis ac
 molestis, quanquam si quid amaroris habent
 gratiæ suæ dulcedine sic mitigat ac cōdit
 ut iucundum sit potius in huiusmodi rebus
 illi posse obedientiam præstare.

§. V.

*Dei agendi modus contrarius est modo agendi
 hominum.*

VT hanc praxin naturæ nostræ non pa-
 rum adversam melius commendemus
 & reddamus faciliorem ad quotidianum ex-
 ercitiū revocandum est in memoriam alias
 esse vias Dei longeque diversas à vijs homi-
 num; sæpè enim Deus modum agendi servat
 prorsus contrarium illi quem ratio aut pru-
 dentia humana eligeret ad eundem finem
 consequendum, Apertè id explicat Apосто-
 lus